

Ф. М. ДОСТОЕВСКИ

ЖИВОТ В ДАТИ

chitanka.info

1821 — 30.X. (11.XII) — роден в Москва в семейство на лекар.

1833–1837 — учи в московски частни пансиони.

1842 — завършва Военно-инженерно училище в Петербург.

1842 — постъпва на служба в Чертожния инженерен департамент, но напуска след една година, за да се посвети на литературен труд.

1845 — завършва повестта „Бедни хора“, посрещната възторжено от Григорович, Некрасов, Белински.

1845 — есента — свързва се със средата на Белински, но после, след настъпило охлаждане, прекъсва връзките си с нея.

1847–1849 — Влиза в нелегалния социалистически кръжок на Петрашевски и други революционни кръжоци, като участва в опита да се организира тайна печатница за противоправителствена литература и прокламации.

1849 — 15 април — чете на събрание у Петрашевски антикрепостническото „Писмо на Белински до Гогол“. Бива арестуван и лежи в Петропавловската крепост. Осъждат го на разстрел, но в последния момент заменят смъртната присъда с четиригодишна каторга в Сибир. На 24 декември го изпращат в затвора на Омската крепост.

1850–1854 — лежи в Омския затвор. Каторжният живот в крепостта авторът описва по-късно в „Записки от Мъртвия дом“. На каторгата заболява тежко от епилепсия.

1854 — бива зачислен на редовна служба в 7-и сибирски линеен батальон в Семипалатинск. Едва след смъртта на Николай I бива произведен офицер.

1857 — оженва се за М. Дм. Исаева.

1859 — получава разрешение на заселване, отначало в Твер, а по-късно в Петербург. Печатат се първите му произведения („Чичовият сън“ и „Село Степанчиково и неговите обитатели“).

1861–1862 — публикува в сп. „Время“ първия си роман „Унижените и оскърбените“ и пише една от най-значителните си творби — „Записки от Мъртвия дом“.

1861–1863 — Издава в Петербург заедно с брат си сп. „Время“, а по-късно, 1864–1865, сп. „Эпоха“, органи на почвениците — критиците А. Григориев, Н. Страхов и др., приветстващи реформата в селото като първа стъпка към освобождаване на народа.

1862 — пътува за първи път в чужбина (Париж, Лондон, Германия, Швейцария, Италия). След завръщането си пише романа „Картоиграч“.

1865 — прекратява издаването на сп. „Епоха“, оставайки за дълго време без средства, преследван от кредиторите си.

1867 — оженва се повторно за стенографката си А. Гр. Сниткина. Заминават заедно в чужбина и живеят там четири години (Дрезден, Женева, Флоренция).

1873–1874 — редактира в Петербург сп. „Гражданин“, в което печати периодично „Дневникът на писателя“, който с малки прекъсвания излиза като отделни месечни брошури до смъртта му през 1881 г.

През 60–70 години Достоевски създава своите гениални романи, очертали важен етап в историята на руската и световната литература: „Престъпление и наказание“ — 1866 г.; „Идиот“ — 1868 г.; „Бесове“ — 1871–1872 г.; „Юноша“ — 1875 г.; „Братя Карамазови“ — 1879–1880 г.

1881 — 28.I. (9.II) — почива в Петербург.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.